

Inleiding: Kleum

Kleum werkt bij de recherche in de hoofdstad van Nederland. Dat wil zeggen dat dit zijn eigen honk is, maar omdat hij bekend staat als iemand die ook onmogelijke opdrachten tot een goed einde kan brengen, wordt hij nogal eens uitgeleend aan andere korpsen ergens in het land. De aanleiding is meestal dat ze daar met een zaak zitten die ze maar niet op kunnen lossen. Als ze dan met het hoofdkantoor bellen voor ondersteuning en daarbij een wensenlijstje hebben over de persoon die ze het liefste een poosje zouden willen lenen, dan komt al snel de naam van Kleum om de hoek kijken. Het hangt er dan natuurlijk wel van af wanneer hij beschikbaar komt door het oplossen van zijn huidige zaak. Maar als de mensen die hem willen lenen horen waartoe hij in staat is dan zijn ze vaak bereid een tijdje te wachten tot ze hem kunnen krijgen. De zaak waar het om draait loopt dan sowieso al erg lang en zonder zicht op een oplossing. Dan wachten ze liever nog een poosje om mede daardoor een hele goede kracht uitgeleend te krijgen.

Kleum ziet er vaak wel erg tegenop, omdat zo'n geheel andere omgeving ook van zijn zijde een hoop aanpassingen vraagt. En bovendien weet hij werkelijk niet waar hij terecht komt en met wat voor mensen hij moet gaan samenwerken. Bovendien is dat laatste iets dat niet gemakkelijk bij hem past. Hij is een eenling, een individu die zijn eigen weg gaat en zich niets aantrekt van de ter plaatse heersende werkwijze. En doordat hij vaak tijdens een onderzoek plotseling een andere aanpak kiest, die in zijn hersens naar boven is komen borrelen, staat hij dan steeds weer voor de taak de anderen te overtuigen van zijn gelijk en vooral ook van zijn kansen. Maar voor hem is dat tijdverlies. Het is water naar de zee dragen. En het wordt nog erger als hij ze richtlijnen moet geven over de aanpak van zijn voorstel. Daar komt dan vaak bij dat hij de eerder aan de klus besteedde tijd en aandacht als zinloos betitelt, waarmee hij de lieden die eraan gewerkt hebben natuurlijk wel tegen de schenen schopt. Maar hij slaagt er niet in zijn principiële uitgangspunten opzij te zetten. Zo vindt hij het aanvaarden van een alibi, vooral in het begin van het onderzoek, complete waanzin waardoor vaak een mogelijke verdachte niet nader wordt onderzocht, omdat bij voorbaat vast zou staan dat hij het niet gedaan kan hebben. En hij zal de hele keet op stelten zetten als iemand beweert dat iets bij toeval is gebeurd. Toeval bestaat in zijn visie niet en hij zal ook altijd net zolang blijven zoeken en peuren tot hij voor het toeval een zinnige verklaring heeft gevonden. In het kort gezegd kan men verklaren dat hij een moeilijk mens is om mee samen te werken. Dat weet hij van zichzelf waardoor hij er vaak in zijn eentje op uit zal trekken, als de gelegenheid zich ook maar eventjes voordoet. Dan hoeft hij niets uit te leggen of te verklaren. Dan kan hij doen wat er in zijn brein opborrelt. Ook als dat volkomen zinloos lijkt. Het heeft te maken met dat wat zijn moeder hem vroeger heeft voorgehouden: logica en wetenschap zijn ontzettend belangrijk, maar vergeet nooit het eigen gevoel. Want dat laatste bepaalt de plaats en de kleur van de eerste twee. En zulke regels zijn voor hem goud waard, vooral als ze van zijn moeder afkomstig zijn. Hij zal ze niet zo vaak aan anderen uitdragen, maar hij laat er wel zijn leven en zijn aanpak door bepalen. Natuurlijk zijn er in het hoofdkantoor ook

wel vaak bijzondere klusjes waar hij bij uitstek geschikt voor is. Maar die uitzendingen naar een ander deel van het land en soms zelfs naar het buitenland spelen wel in belangrijke mate mee in zijn leven, omdat hij dan in een totaal vreemde omgeving terechtkomt, waar hij zijn bekenden heel erg moet missen. Daarbij is het ook nog van belang dat hij, als het om vrouwen gaat, beslist geen hoogvlieger is. Om de een of andere reden heeft hij in de pubertijd geen kans gezien zich aan hun aanwezigheid aan te passen. En al helemaal niet om ermee om te gaan. Dat wil overigens niet zeggen dat hij op mannen valt, in tegendeel zelfs, maar hij zal nooit het voortouw nemen. Of hij zal iets doen of zeggen juist om vrouwen te behagen. Hij weet helemaal niet hoe dat moet en hij wacht dan ook liever af tot zij het voortouw nemen. En het vreemde hierbij is dat hij eigenlijk nooit iets tekortkomt. Het omgekeerde is vaak eerder het geval, soms gaan ze zo met hem aan de loop dat hij het er benauwd van krijgt. Maar wat daarbij het ergste is, is die andere omgeving. Want dan, als de klus is geklaard, moet de nieuwe relatie weer verbroken worden. En hij kan toch moeilijk een klus rekken, omdat het zo lekker is met een vrouw die hij daar heeft ontmoet.